

Педагогіка сучасності **(автор Оксана Дичкевич)**

Розглянемо педагогіку сучасності у трьох вимірах: освітньому, виховному та діяльнісному.

У книзі «Мистецтво навчати. Як підготувати дитину до реального життя», автори Тед Дінтерсміт і Тоні Вагнер, читаємо: «Уявіть, що було б якби наші діти навчалися кататися на велосипеді у школі. Учителі б читали лекції, задавали домашні завдання за підручниками велосипедології. Учні сиділи б до перших півнів, зазубрюючи назви різних деталей велосипеда. Їхня самооцінка падала б після кожного відмінусованого бала на тесті – скажімо за те, що вони неправильно написали слово «велосипед». Дехто став би відмінником, інші ледве встигали б за програмою.

Учні мали б постійно складали купу стандартизованих велотестів із кількома варіантами відповідей. Ми постійно б нагадували учням старшої школи: щоб стати видатним велосипедистом, лише шкільної велоосвіти недостатньо. Усі ночі, вихідні та канікули учні б готувалися до здачі тестів, від результату якого залежало б їхнє майбутнє.

Прийнято було б думати, що «стандартизований тест із велосипедології» оцінює щось важливе, і ніхто б не те що не протестував – навіть не помічав, що діти завчають напам'ять безліч абсолютно непотрібної їм інформації (яку забувають одразу ж після іспиту) замість того, щоб учитися їздити на велосипеді! Тому на етапі сьогодення важливо використовувати компетентнісний підхід у освітньому процесі.

На сьогодні в освіті існує проблема із вихованням учнів. Насправді світ інформаційних технологій формує не контрольоване суспільство, припиняє живе спілкування, дитина не помічає світу навколо та нищить його. Тому виховання сучасності повинно ґрунтуватися не тільки на інформаційному, а й на чуттєвому, розмовному рівнях, свіжому повітрі, у природньому

середовищі. В іншому випадку кожен з нас приречений забути: «Як це бути людиною!»

Вчитель сучасності це не тільки вчитель, який готовий до вимог сучасного суспільства, але й той, який постійно самонавчається, вміє зробити уроки цікавими словами, вербальним мовленням, відкритістю до учнів. Він справжній! Вчитель покоління Z повинен донести дітям, що реальність та віртуальне життя в соціальних мережах впливають на кожного з нас чи неоднаково. Головне завдання вчителя не дозволити дітям випасти з реального життя!

Отже, педагогіка сучасності – це педагогіка, в якій навчання ґрунтується на компетентнісному підході, виховання – на живому слові та у відкритому просторі, основне завдання у діяльності вчителя, зробити так, щоб учні були справжніми і не випали з умов реальності.